

cessen. Det er også vigtigt at få en samlet plan for detailhandelsstrukturen for hvert amt, for vi kan ikke køre videre med et system, hvor det ene store projekt efter det andet sluses igennem uden vurdering af konsekvenserne for de andre byer i amtet.

Med overgangsordningen sikrer forslaget, at der først kan planlægges for butikker over 3.000 m² for dagligvarebutikker og 1.000 m² for udvalgsvarebutikker, når der er fastsat retningslinjer for den samlede detailhandelsstruktur i amtet, altså når konsekvenserne for den regionale centerstruktur er fuldt belyst. Amterne skal således vurdere, hvilke konsekvenser det vil få for målene for den regionale centerstruktur, de selv har fastsat, og kommunerne skal vurdere konsekvenserne for den kommunale centerstruktur, de selv har fastsat. Jeg tror, at vi med planlovens almindelige offentlighedsregler får nogle gode løsninger, når blot konsekvenserne af de politiske beslutninger lægges åbent frem.

Lovforslaget præciserer, at alle planer, også kommune- og lokalplaner, skal indeholde bestemmelser om det maksimale bruttoetageareal for de enkelte butikker og det samlede bruttoetageareal, der kan anvendes til butiksførmål. Disse krav burde følge af det almindelige ramkestyringsprincip i loven, fordi kommuneplanens rammedel er bindeleddet mellem retningslinjer i en regionplan og bestemmelser i en lokalplan, og fordi lokalplanerne er den eneste plantype, der har direkte retsvirkning for den enkelte grundejer. Derfor skal regionplanens retningslinjer om maksimale butiksstørrelser naturligvis gentages i alle plantyper. I midlertid har praksis vist, at kommunerne i alt for mange lokalplaner har undladt at videreføre regionplanens bestemmelser, og derfor præciseres kravet nu i planlovens bestemmelser.

Bestemmelserne om regler for butiksstørrelser i alle plantyper giver gode muligheder for at følge med i, hvor ofte amter og kommuner vedtager planer, der åbner mulighed for butikker over 3.000 m² og 1.000 m². Til varetagelse af de statslige interesser vil jeg følge amternes planlægning nøje og anvende min mulighed for at reagere over for regionplanforslag, hvis lovforslagets målsætninger ikke er tilgodeset.

Lovforslaget vil bidrage til at vende den uheldige udvikling med koncentration af detailhandelen i nogle få store byer og placering af butikkerne i udkanten af byerne, hvilket medfører en stigende afhængighed af bilen til almindelige

indkøb og forringede indkøbsmuligheder for en række befolkningsgrupper, der ikke selv har bil eller mulighed for at komme frem med bil.

Jeg er naturligvis villig til under udvalgsbehandlingen at se på en tilpasning mellem lovforslaget og Enhedslistens tanker om butiksstørrelser.

Som bekendt nedsatte erhvervsministeren i forlængelse af vedtagelse af lov nr. 371 af 14. juni 1995 om butikstid en kommission om fremtidens butikstruktur. Erhvervsministerens butikstrukturkommission skal analysere den hidtidige udvikling og fremkomme med anbefalinger, der kan være med til at opretholde et levende nærbutiksmiljø i bymidterne og styrke indkøbsmulighederne i lokalområderne, herunder landdistrikterne. Kommissionen skal afgive sin betænkning inden den 31. december 1997. Jeg mener, at forslagene om fjernelse af afskrivningsregler, om p-afgifter, om støtte til bevarelse og oprettelse af små dagligvarebutikker samt om etablering af offentlige servicefunktioner i lokalbutikker bør vurderes i sammenhæng med de anbefalinger, butikstrukturkommissionen skal afgive inden udgangen af 1997.

Regeringen har altså fremsat sit eget lovforslag, og det er et gennearbejdet lovforslag, der har fået meget, meget bred støtte i erhvervslivet og også i kommunale kredse – en støtte, der går langt ud over de traditionelle partiskel. Faktisk vil jeg vove den påstand, at nogle af de hårdeste kritikere har været socialdemokratiske borgmestre i enkelte større vækstbyer, mens de stærkeste støtter – ud over detailhandelens mange organisationer, som her virkelig ser en chance for en nuanceret udvikling på området – har været at finde blandt borgerlige kommunalpolitikere i både amter og kommuner.

Vi kan også glæde os over, at alt tyder på en bred opbakning og støtte i befolkningen – ikke til en centralt dirigeret butikshandelsstruktur, men til en nuanceret planlagt butikshandelsstruktur, der tager hensyn til de mange varierende behov, folk har, så det undgås, at vi får en fantastisk koncentration af indkøbsmulighederne her i landet.

Jeg kan kun anbefale Folketinget at støtte regeringens forslag, men vil samtidig gentage, at vi selvfølgelig er parat til at lytte til de intentioner og de tanker, som Enhedslisten med deres forslag har lagt frem, i det videre arbejde.